

1972 MAJ 17
371.8
Magyar Nemzet

244

5

Először munkába álló fiatalokról gondoskodik a Fővárosi Pályaválasztási Intézet

A Fővárosi Pályaválasztási Intézet munkája újabb területtel bővült. 1972. január 1-én átvették a fővárosi tanács Budai Munkaerőgazdálkodási Hivatalát, a XI. kerületben, a Bicskei út 6. szám alatt. A hivatal új neve: Ifjúsági Munkavállalási Tanácsadó Iroda.

A munka, az élet az új tanácsadónál március elején indult meg. Hingyi György, az FPI pályairányítási és propaganda osztályvezetője válaszolt a kérdésre: mi a feladata az irodának?

— Igen szoros kapcsolatban állunk az alap-, a közép- és a felsőfokú tanintézetekkel, valamint különböző gyárakkal, vállalatokkal. Az iskoláktól, tanintézetektől a segítségünkre szoruló diákok névsorát kapjuk meg, a gyáraktól, vállalatoktól, üzemektől pedig azt tudjuk meg, hogy milyen szakmában vagy munkakörben van szükségük fiatalokra, akiket három csoportba sorolunk.

Megkülönböztetett figyelem

Az első csoportba azok tartoznak, akik a középiskolából, a szakmunkástanuló intézetből valamilyen oknál fogva kimaradtak. Ezeket a gyerekeket az intézet beszélgetésre hívja. A találkozó kettős célt szolgál: egyrészt megkönnyíti a felmérést a fővárosi tanács végrehajtó bizottságának, amely októberben tárgyalja ezt a témát; másrészt pedig segít a kimaradóknak az elhelyezkedésben.

— Körülbelül 10–12 foglalkozási ágazatból 3400–3500 munkahelyet tartunk nyilván; ezek között van rövidített munkaidős is, de jobbra nyolcórás foglalkozások.

Színes dossziék kerülnek az asztalra. A kék például a vas-, a fém-, a műszeripari, a híradástechnikai munkahelyeket tartalmazza. A zöld a kereskedelmi vállalatok igényeit. A piros irattartóban található a legkevesebb hely: a fa- és bútortárgygyárak, vállalatok közül mindössze kettő, a textil- és ruhaiparból pedig csupán három jelentkezett, és közölte munkaerő-szükségletét, holott ez utóbbi két iparág krónikus létszámihiánnyal küszködik.

— Amikor a beszélgetések során a fiatallal megállapodtunk abban, hogy mihez van kedve, tehetsége, föl hívjuk a szóba jöhető gyár, vállalat, üzem, intézmény illetékes vezetőjét, és megkérdezzük, hogy a korábban közölt igényük még fennáll-e. Ha beleegyező választ kapunk, egy „ajánlólevél” kíséretében elküldjük hozzá a fiataalt.

A levél külön felhívja a vállalat vezetőit a következőkre: „Az ifjúságról szóló 1971. évi IV. törvény végrehajtása tárgyában megjelent 1043/1971. (X. 2.) Korm. sz. határozat 7. pontja értelmében az először munkába álló fiatalokra a munkába lépéstől számítva öt évig a személyzeti, a munkaügyi és az üzemegészségügyi szervek megkülönböztetett figyelmet kötelesek fordítani”.

— Ezen a felhíváson kívül még egyéb módon is foglalkozunk a rajtunk keresztül munkához jutottakkal: a munkáltató levélben közli velünk, hogy milyen munkakörben,

mennyi fizetésért alkalmazta a fiataalt. Mi ezeket az adatokat nyilvántartjuk, majd egy későbbi időpontban behívjuk a gyerekeket, és arra kérünk tőlük választ: miként vált be az ajánlott szakma, illetve ők hogyan állták meg a helyüket? A vizsgálat fényt derít majd arra is, hogy a mi munkánk mennyiben eredményes, és módszereinken kell-e változtatnunk vagy sem.

Kiállítás, tanácsadással

A második csoportba azok a fiatalok tartoznak, akik a nyolc általános elvégzése után nem kívánnak tovább tanulni, illetve akiket a felvételi lapjukon megjelölt két középfokú tanintézmény egyikébe sem vettek föl. Az előbbieket külön lapot töltenek ki, és ezt megkapja a Fővárosi Pályaválasztási Intézet, a többiek pedig akkor kerülnek az FPI-hez, amikor már mind a két helyen elutasították a kérésüket.

— Ezeket a fiatalokat is behívjuk ide, az intézetbe, a szüleikkel együtt. Azoktól, akik munkába akarnak állni, még egyszer megkérdezzük, nem gondolták-e meg magukat, s ha igennel válaszolnak erre, megoldjuk a beiskolázásukat. A mindkét jelentkezési helyen elutasított fiatalok részére pedig újabb továbbtanulási lehetőséget kínálunk.

Ebben az esztendőben majdnem ötezerrel többen érettségiznek a középiskolákban, mint tavaly: ez a szám nyolcezer körül van. Közülük két és fél ezer tanul tovább felsőfokon, körülbelül ugyanennyien pedig szakmát tanulnak. A maradék három-három és fél ezer fiatal alkotja a harmadik csoportot, amellyel foglalkozik a Fővárosi Pályaválasztási Intézet.

— Mint az előző két esetben, őket is behívjuk intézetünkbe, és megérdeklődjük az elképzeléseiket, közöljük velük a lehetőségeket, segítünk gondjaik megoldásában.

A Fővárosi Pályaválasztási Intézet még egy megmozdulásáról kell beszámolnunk. Március közepén nyílt meg a KISZ érdekvédelmi bizottságával és a Fővárosi Kézműipari Vállalattal közösen rendezett, munkavállalási tanácsadással is egybekötött kiállításuk, amely a csökkent munkaképességű fiatalok számára mutatta be az elhelyezkedési lehetőségeket. A kiállítás április végéig volt nyitva. Az intézet egyébként évközben is intenzíven foglalkozik a csökkent munkaképességű fiatalok munkábaállításával, egyik munkatársuknak az a feladata, hogy fölmérje az igényeket, és munkahelyeket javasoljon a rászorulóknak.

A Fővárosi Pályaválasztási Intézet és Ifjúsági Munkavállalási Tanácsadó Irodája olyan fiatalok gondjain is segít, akik saját elhatározásukból keresik föl az intézetet. Két esetben kérnek az FPI-től a fiatalok tanácsot: ha nincsen munkájuk, és akkor, ha van ugyan, de nincsenek vele megelégedve. S noha az intézetnek elegendő dolga akad, mégis jobban örülnének, ha még több fiatal kérné az ő segítségüket.

(gyulay)